

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 42. Gallorum exercitus Fornavi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

vetiorum exemplum Galli gravioris armaturæ milites, singuli globum ferreum portabant, nec ipso Trimollio Comite eadem servitia dedignante, demum impedimentorum plaustra proxime post primum agmen sequebantur, a quo tamen ultima acies tridui intervallo distabat. Verum tamen quo alacrior erat ascensus, eo major erat in descendendo difficultas, quam tamen militum constantia superabat, tanto licet labore, ac sudore, ut Trimollii facies, devicta montis asperitate, Æthiopi haud absimilis videretur.

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

§. XLII.

Gallorum exercitus Fornovi.

Denique primum agmen, cui Giensis Marescallus præerat, armatis non nisi mille quingentis, aut forte sexcentis validum pervenit ad Forum - novum. *Guic. l. 2. Comm. l. 8.*
Fornovum vulgo dictum, quod est oppidum in Parmensi territorio, novem miliarium intervallo Placentia distitum. Igitur Marescallus confestim hostium castra haud procul inde posita explorari jubet, brevique a suis emissariis edocetur, Foederatorum exercitum militum facile quadraginta millia recensere, ac quosdam captivos enunciaffe, intra tres, aut saltem post quatuor dies totum agmen centum bellatorum millibus auctum iri:
Nihil

*Vita Alex.
VI. in tome
V. Comm.
p. 484.*

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

Nihilominus tamen Comminæus universum hostium numerum ascendisse testatur nonnisi ad triginta quinque millia, imo Guicciardinus duntaxat ad viginti millia totum exercitum restringit, nimirum bis mille quingentas legiones, quæ complectebantur decem millia Cataphractorum, duo Equitum levis armaturæ millia ex Epirotis seu Albanensibus, quos Stratiotas appellant, composita, ac præterea peditum octo millia. Ut res se habuerit, numerus ille longe superior erat Gallorum exercitu, in quo nonnisi octo millia armatorum numerabantur. Unde Giensis Marecallus quicquam adversus hostem tentare desperans, duntaxat omnem com meatum, quo Fornovum instructum erat, secum abduxit, pedemque referens, ad Apenini montis pedes Longobardiam versus castra metatus est, eaque aggeribus, ac fossis adeo dextre munivit, ut exercitus ab hostili impetu a fronte tutus esset, interea ipse adventum Caroli VIII. præstolabatur, qui etiam die quinta Julii Marecalli copiis exercitum suum jungens, recta adversus hostem processit. Rege vix adventante, incolæ cibaria ingenti quidem copia advenerunt, caro tamen admodum pretio vendunt, quæ cum veneno infecta esse, suspicarentur Galli, illis vesci hæsitabant, quapropter panem primo equis porrigunt, qui

quibus vero omnino illaesis, homines quoque abque ullius incommodi periculo, quæ afferebantur, manducabant.

Sæcul. XV.

A.C. 1495.

Carolus Giensis Marescalli copiis auctus, Foederatorum castra ad littora torrentis Tarri posita, eaque tam fortiter muaita conspexit, ut illa vi perrumpere, Gallorum virtus desperaret; eo enim rei discrimen deductum erat, ut regium exercitum sola tormentorum emissionem conterere, in Foederatorum arbitrio esset. Tunc primum Rex cognovit totam periculi summam, cui sese exposuerat; quare in his rerum angustiis ad pacis consilia confugiens, fecialem ablegavit ad Mantuæ Marchionem, qui præcipuus erat Veneti exercitus ductor, alium etiam Caduceatorem misit ad Cajatium Comitem, Ludovici clientem in paucis carum, qui omnes Regi liberum iter concedi efflagitarent: præterea jussu Caroli Cominæus literas dedit ad ambos Venetæ Reipublicæ Rectores, quos *Provisores* vocant, impense rogans, ut colloquii copia Regi daretur; ast hi illum nequidem responso dignati sunt, hacque Caroli petitione foederati magis stimulati, prælium conferere omnino decreverunt, spe freti, Gallorum exercitum nullo negotio profligatum iri; unde Itali magna roboris fiducia decepti, relictis protinus

Hist. Eccles. Tom. XXXI.

E mu-

Sæcul. XV. A. C. 1495. munitionibus torrentem Tarrum traji-
 ciunt, moxque Marchio Mantuanus co-
 pias suas in novem agmina partitur, at-
 que Itali sexcentos Albanenses ex acie
 subducunt, qui continenti prælio Gallos
 tota, quæ pugnam præcedebat, nocte
 lacefferent, eosque subtracto quiescendi
 spacio ad sustinendos posteræ diei labo-
 res minus idoneos redderent, nec inani
 sane consilio; nam etsi hoc artificio haud
 usi fuissent Itali, coeli tamen inclementia
 Gallorum vires fregisset, quia præter di-
 sturbatum procellis ac imbribus aerem,
 & furentium Austrorum violentiam, eti-
 am nubes creberrimo ruptæ tonitru,
 tam horrendis fragoribus aures verbera-
 bant, ut nullam prorsus quiescendi liber-
 tatem tota nocte Gallis concederent, cun-
 ctis ex hac ipsa tempestatis injuria sibi
 quævis adversa præfagentibus.

§. XLIII.

Gallorum copiarum in aciem collocatarum.

*Comm. l. 8.
 cap. 6.*

Tandem exacta continuos inter nimbos,
 atque turbines nocte, lux matutina
 coelo, nubibusque silentium, & concor-
 diam restituit; unde Rex feria secunda
 die sexta Julii versus septimam antelucani
 temporis horam copias suas in aciem
 distribuit, insidens generoso fusci coloris
 equo, qui altero oculo privatus vulgo
Saba-